Tothom rendit davant del gran Cervantes

Lectura dramatitzada al Festival de Peralada

La lectura dramatitzada va tenir lloc a la biblioteca del castell.

El desplegament de mitjans no va ser el d'una gran producció, però és que no calia:?sumar un magnífic escenari, quatre meravelloses veus i el text d'un dels grans assegurava un èxit rotund de la lectura dramatitzada de «Don Quijote» que va tenir lloc dimarts a la biblioteca del castell de Peralada, a càrrec de Josep Maria Pou, Camilo García, Maife Gil i Carles Canut.

JOSEP AGUSTÍ PERALADA

L''estudi d'una gran obra literària, a més d'analitzar l'obra en si, consisteix a saber com aquesta ha estat llegida en cada època. Si ens fixem en els nostres dies, Don Quijote de la Mancha convoca dos tipus de lectors: els fervorosos admiradors -que com que estem parlant de literatura som tants que potser arribem a ser entre dos i tres gats-, i la legió d'estudiants de secundària -que de manera altament infreqüent es transformen en gats quixotescos-.

Les causes d'aquesta gran desproporció en el volum dels dos grups les sabem: la mida d'un llibre que vessa peus de pàgina i introduccions, les sovint tedioses explicacions del context històric, els maleïts controls de lectura i que en molts casos el professor tampoc sigui devot de l'obra fan avortar milers de naixements d'enamorats de l'enamorat de Dulcinea del Toboso.

Que el camí per fabricar seguidors d'una de les obres clau de la literatura universal és un altre és evident, és clar, tant com ho és que si la manera d'ensenyar literatura no canvia és perquè ja interessa que cada cop siguem menys els que llegim, que mentre això fem no consumim, pecat capital... Tanmateix, el problema és que tenint clar, gràcies a la realitat, com no es transmet el gust per la lectura, d'exemples inversos costa de trobar-ne.

Per això, l'endemà de presenciar, a la biblioteca del castell de Peralada, la lectura de fragments de Don Quijote encara aplaudeixo, interiorment això sí, que altrament no podria escriure aquest homenatge.

Aplaudeixo fervorosament l'actuació de Josep Maria Pou, Camilo García, Maife Gil i Carles Canut perquè van saber transmetre d'una manera ideal alguns dels grans moments de les aventures de Don Quijote i Sancho Panza, dos homes moguts per ideals en un món materialista i fosc com era el seu i com és el nostre, però que gràcies a estels com la vetllada de dimarts continua valent la pena.

Si la lectura es repeteix, ?cre?guin-me, no es perdin l'oportunitat de gaudir-la.

Font del document:
http://www.diaridegirona.cat/estiu/2016/08/04/tothom-rendit-davant-del-gran/797438.html?utm_source=rss